MEDICAL TERMINOLOGICAL UNITS: TYPES OF OPPOSITIONS

Simona Nicoleta Staicu

Assist. Prof., PhD, "Victor Babeş" University of Medicine and Pharmacy, Timişoara

Abstract: The analysis undertaken in our research study tries to prove the existence of certain types of oppositions encountered in the main semantic categories within medical terms, as a reflex of conceptual-semantic dynamics manifested in this specialized field (new meanings with the evolution of concepts) and to determine the differences to similar items of common language. Our study focuses on an extra-domain projection of Romanian medical terminological system to general level of Romanian language vocabulary trying to establish the inter-stylistic connections.

Key words: medical terms, conceptual-semantic, opposition, extra-domain, terminological unit.

Repere teoretice

Structurile terminologice reprezintă un univers relativ închis şi, de aceea, sunt mai perceptibile şi presupun mai puţine dificultăţi în reprezentarea lor. Autorii de dicţionare terminologice, denumiţi în cercetările mai recente din domeniul investigat în lucrarea de faţă, „terminografi" (L'Homme 2004 passim), operează cu astfel de structuri în reperarea termenilor. Terminografii ţin cont de diferitele relaţii semantice în care intră termenii unui anumit domeniu.

Există mai multe tipuri de astfel de relaţii, care, urmând una din cele două direcţii – cea conceptuală sau lingvistică diferă ca preponderenţă şi varietate. Astfel, o primă cale de structurare este cea a „claselor tematice" (L'Homme 2004, p. 84), potrivit căreia domeniile de specialitate se ordonează ierarhic, fiecare termen ataşându-se unui anumit domeniu sau subdomeniu. O astfel de ordonare taxonomică a termenilor pe domenii şi subdomenii este foarte necesară terminografilor în selecţionarea şi descrierea termenilor şi este în concordanţă cu perceptele susţinătorilor opticii conceptuale.

Arhipelag XXI Press, Tîrgu Mureş, ISBN: 978-606-8624-03-7

BDD-V3964 © 2016 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-16 16:55:23 UTC)

Aşa cum sublinia Sager (1990, p. 13): „*From the point of view of terminology, therefore, the lexicon of a language consists of the many separate subsystems representing the knowledge structure of each subject field or discipline. Each knowledge structure consists of variously interlinked concepts*" şi terminologia medicală poate fi analizată din această perspectivă.

Numeroasele tipuri de clasificări tematice din lexicul medical descriu structurile fără să releve în mod direct sensul acestora, ele vizând domeniile, reprezentările conceptuale în consens cu cunoştinţele ştiinţifice din aceste domenii.

Spre deosebire de reprezentările conceptuale, relaţiile lexico-semantice, chiar dacă sunt apropiate de primele, pun în lumină mai pregnant statutul semantic şi contextual al termenilor. Pe de altă parte, nu trebuie neglijat faptul că termenii, dincolo de referinţele lor la noţiuni, aparţin diferitelor părţi de vorbire şi se actualizează în context, şi că în multe situaţii este foarte dificil să se facă o departajare clară între ceea ce este conceptual şi ceea ce este lexical.

O analiză a claselor paradigmatice care se stabilesc la nivelul terminologiilor poate pune în evidenţă relaţiile de polisemie, sinonimie şi antonimie, ajutând la identificarea sensului specializat şi la confirmarea apartenenţei la un anumit domeniu sau subdomeniu. Dintre relaţiile lexico-semantice proprii termenilor, în general, termenilor medicali, în particular, un loc important îl ocupă hiponimia, cvasisinonimia, antonimia, meronimia şi "derivarea sintactică" (Mel'čuk 1995, apud L'Homme 2004, p. 102).

Dezvoltarea ştiinţifică şi explozia informaţională au determinat schimbarea teoriei lui Wüster, în care cuvintele căpătau calificarea de termen numai dacă întruneau calităţile unei etichete, respectiv nu erau acceptate relaţiile de polisemie, sinonimie sau antonimie. În prezent, teoreticienii lingvişti tind spre acceptarea ideii că unităţile terminologice prezintă numeroase trăsături proprii altor unităţi ale limbii naturale şi altor sisteme simbolice nonlingvistice. De altfel, comunicarea specializată nu e o formă complet diferită de comunicarea generală, iar cunoştinţele ştiinţifice nu sunt nici uniforme şi nici total separate de cunoştinţele generale. Termenii, ca unităţi lingvistice ale limbajului ştiinţific, sunt dinamici, au capacitatea de a trece, cu uşurinţă, dintr-o specialitate în alta, mobilitate manifestată şi faţă de lexicul comun (Cabré 2000, pp. 12-15).

Chiar dacă viziunea asupra problemelor legate de relaţiile semantice realizate la nivelul termenilor s-a schimbat, trăsăturile specifice care îi diferenţiază de unităţile lexicului comun (univocitatea, monoreferenţialitatea şi monosemia) sunt recunoscute în

Arhipelag XXI Press, Tîrgu Mureş, ISBN: 978-606-8624-03-7

BDD-V3964 © 2016 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-16 16:55:23 UTC)

continuare, fiind identificate la nivelul textului/ contextului şi trimiţând la o realitate unic determinată dintr-un anumit domeniu. Dezambiguizarea devine necesară pentru înţelegerea corectă a sensului unităţilor lexicale.

Trebuie făcută de la început distincţia între termenul specific, aparţinând unui domeniu, pe de o parte, şi aceeaşi unitate lingvistică funcţionând în cadrul lexicului general, căci, aşa cum arată Mihai Nistor, preluând ideea lingvistului rus Reformatski (M. Nistor 2000, p. 41), în afara câmpului terminologic, termenul îşi pierde caracteristica sa de termen: doar în interiorul acestui subsistem el îşi evidenţiază, de exemplu, una din trăsăturile sale definitorii, monosemia, aceasta fiind direct legată de apartenenţa sa la un anumit câmp terminologic (sau domeniu).

Polisemia termenilor medicali

O abordare mult controversată în lucrările dedicate cercetării terminologiei este cea a raporturilor de polisemiea termenilor, admise de unii cercetători, adepţi ai abordării lexico-semantice (Bidu-Vrănceanu 2007, pp. 38, 114; L'Homme 2000, p. 72 ş.a.) şi respinse de susţinătorii opticii conceptuale în definirea acestor unităţi.

În ceea ce ne priveşte, urmând conceptele aprofundării preponderent lingvistice a relaţiilor semantice din terminologie, vom considera polisemia drept o categorie semantică proprie şi unităţilor terminologice din domeniului medical.

Prin analiza întreprinsă vom încerca să demonstrăm existenţa unor structuri polisemice în sfera termenilor medicali, ca reflex al dinamicii conceptual-semantice manifestată în acest domeniu (apariţia de noi sensuri odată cu evoluţia conceptelor) şi să stabilim diferenţele faţă de elementele similare ale limbii comune.

Lexicul medical românesc prezintă o varietate de relaţii în cadrul sistemului limbii, în care conexiunile lexico-semantice dintre unităţile constitutive ale subansamblurilor examinate îşi găsesc o mai bună configuraţie dacă sunt supuse unei analize semantice.

Având în vedere referinţa strictă la conţinutul terminologic propriu-zis al lexemelor cu valoare medicală, am arătat că atât termenii monosemantici, cât şi sensurile terminologice (sememele) din cadrul unui lexem polisemantic presupun, la nivelul bine determinat al registrului stilistic respectiv (dintr-o perspectivă intradomenială), contractarea unor relaţii semantice de tip polisemic.

În intenţia noastră a stat însă nu numai descrierea strictă a terminologiei medicale din punct de vedere onomasiologic, ci şi relevarea într-o perspectivă semasiologică a relaţiilor pe care le contractează unităţile terminologice studiate la nivelul întregului sistem

Arhipelag XXI Press, Tîrgu Mureş, ISBN: 978-606-8624-03-7

BDD-V3964 © 2016 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-16 16:55:23 UTC)

lexical al limbii, aşadar şi în planul relaţiilor dintre diferite registre specifice cuvintelor cu semnificaţie medicală (perspectivă inter- şi extradomenială).

Încercăm să realizăm în studiul de faţă o proiectare extradomenială a sistemului terminologic medical românesc la nivelul general al vocabularului limbii române şi să stabilim interferenţele care se manifestă în planul proiecţiilor „interstilistice". Cu alte cuvinte, vom lua în considerare raporturile dintre termenii medicali şi reflexele lor lexicale din alte limbaje de specialitate şi din alte registre stilistice (limbaj anatomic, neurologic, al medicinii interne, din sfera reumatologiei şi recuperării, a kinetoterapiei), inclusiv din cel al termenilor medicali populari.

Polisemia a fost iniţial definită ca un fenomen diacronic, care constă în adăugarea de noi accepţiuni la sensul fundamental al unei unităţi lexicale. Această multiplicare de sensuri conduce, în plan sincronic, la coexistenţa mai multor semnificaţii pentru acelaşi semn. În terminologie, aceasta înseamnă că un termen acoperă conţinutul mai multor concepte.

Aşa cum am arătat anterior, termenii unui domeniu ştiinţific se caracterizează prin univocitate, precizie şi nonambiguitate. Cu toate acestea, există, în realitate, posibilitatea unei polisemii interne, fapt remarcat de lingvişti ca modalitate prin care se dezvoltă mai multe sensuri ale aceluiaşi termen-concept şi/ sau a unei polisemii externe, atunci când termenii-lexem intră în relaţie cu limba comună sau cu alte terminologii (Stoichiţoiu-Ichim 2006, p. 114).

Existenţa polisemiei demonstrează faptul că limbajele de specialitate evoluează în strânsă legătură cu limba comună, între ele existând o interferenţă reciprocă. Contrar opiniei conform căreia în cazul limbajelor de specialitate nu putem vorbi despre raporturi de polisemie între constituenţii subansamblului, sunt cercetători care susţin şi demonstrează existenţa şi funcţionalitatea lor.

Astfel, Angela Bidu-Vrănceanu (2007, p. 114) susţine că polisemia „ … *trebuie considerată firească pentru termenii care trec dincolo de domeniul lor şi prezintă un interes major în terminologia „externă" sau într-o terminologie dinamică*". Autoarea, alături de alţi specialişti ai domeniului, consideră polisemia terminologicăun fenomen natural, normal, doar atunci când vorbim de terminologie externă, iar termenii depăşesc graniţele unui domeniu specializat, în relaţie cu limba comună: „*Dincolo de discursul strict specializat, termenul admite extinderi textuale şi contextuale care îl diferenţiază în mai mică măsură de cuvânt, supunându-l riscurilor impreciziei semantice prin*

Arhipelag XXI Press, Tîrgu Mureş, ISBN: 978-606-8624-03-7

BDD-V3964 © 2016 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-16 16:55:23 UTC)

determinologizare şi prin ambiguitate – dezvoltarea polisemiei" (Bidu-Vrănceanu 2007, p. 38).

Yves Gentilhomme (1984, pp. 29-37) susţine că există numeroase controverse în ceea ce priveşte conceptul de monosemantism din cadrul discursului ştiinţific. În opinia sa, monosemia termenilor specializaţi este greu de susţinut, în contextul mutaţiilor ştiinţifice diacronice şi al contactului permanent dintre limbajele diverselor domenii specializate. Mai mult, Loïc Depecker (2002) studiază termenii specializaţi prin prisma sensurilor lor figurate, a polisemiei şi a încărcăturii metaforice.

Referindu-se la principiile care stau la baza formării termenilor, Georgeta Ciobanu defineşte termenul ca un simbol lingvistic atribuit unui concept şi punctează ca principală proprietate lipsa lui de ambiguitate (1998, pp. 53-55). Cu toate acestea însă autoarea, atunci când se referă la posibilităţile de atribuire a termenilor prin concepte, enumeră alături de monosemie şi *polisemia, sinonimia, cvasi-sinonimia, echivalenţa* şi *omonimia* (Ciobanu 1998, pp. 56-60).

Conştienţi fiind de această „restricţie" a unităţilor lexicale cu încărcătură terminologică, mai ales în situaţiile de monosemie, făcând raportarea la limbă ca sistem al sistemelor, ca o totalitate de subansambluri organizate structural, nu putem să excludem categoric existenţa unor relaţii de polisemie, chiar şi în cazul termenilor din limbajele de specialitate.

Cu aceste rezerve şi precizări, am putea admite existenţa unor raporturi de polisemie şi în cadrul limbajului medical, nu în ceea ce priveşte conţinutul unui termen-concept, ci atunci când el se rupe total de sensul terminologizat, având statut de termen-lexemcu mai multe semnificaţii.

Relații semantice. Tipuri de opoziții

Principalele categorii semantice care se actualizează în cazul unităţilor terminologice, în general, şi al lexicului medical, în particular sunt: polisemia, sinonimia, antonimia, hiponimia, meronimia şi omonimia. Aceste relaţii semantice contractează şi reflectă în planul sistemic al limbii anumite **tipuri de opoziţie** (Novikov 1982, *apud* Sârbu R. 1990, pp. 89-102) pe baza cărora se realizează organizarea paradigmatică a unităţilor lexicale de specialitate.

a.După *conţinutul intensional* al termenilor, opoziţiile pot fi:

1**. opoziţie „zero"** exprimată de sinonime, în special de dubletele sinonimice: *natriu-sodiu, kaliu-potasiu, azot-nitrogen, azotaţi-nitraţi, influenza-gripă, paracetamol-*

Arhipelag XXI Press, Tîrgu Mureş, ISBN: 978-606-8624-03-7

BDD-V3964 © 2016 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-16 16:55:23 UTC)

acetaminofen, carcinom–epiteliom, antispastic–spasmolitic, tumoare–neoplasm, enzimă–ferment, parasistolie– pararitmie şi multe altele.

2. **opoziţie privativă**,careeste specifică hiponimelor DURERE DE CAP: CEFALEE, MIGRENĂ, HEMICRANIE, NEVRALGIE; MIŞCARE: ADDUCŢIE, ABDUCŢIE, CIRCUMDUCŢIE, EXTENSIE, FLEXIE, PREHENSIUNE, PRONAŢIE, SUPINAŢIE, ROTAŢIE; SIMPTOM: MANIFESTARE, STARE, TULBURARE, SEMN, INDICIU etc.

3. **opoziţie echipolentă**, careeste proprie sinonimelor intradisciplinare, interdisciplinare şi extradisciplinare: *creier-encefal, alopecie-calviţie-chelie, maxilar-falcă, plagă-rană, abdomen-burtă* ş.a. Acelaşi tip de opoziţie este specific şi antonimelor *abducţie ≠ adducţie, pronaţie ≠ supinaţie, hipotensiune ≠ hipertensiune*. Tot relaţii de echipolenţă exprimă şi cohiponimele *diabet, ulcer, gastrită* termeni corelativi specifici care se află în raporturi de coordonare între ele, totodată fiind subordonate termenului generic – hiperonim - BOALĂ; dar şi meronimele TARS→ TALUS, CALCANEU, NAVICULAR, CUBOID şi trei CUNEIFORME ş.a.

4. În **opoziţie disjunctivă** se află termenii polisemantici când admitem polisemia în terminologia medicală având în vedere considerarea termenului polisem nu numai dintr-o perspectivă intradisciplinară, ci din perspective inter- şi extradisciplinare, ca în exemplele: *celulă* $_{1\text{-}6}$; *ramură* $_{1\text{-}5}$; *debut*$_{1\text{-}3;}$ *corn*$_{1\text{-}3}$; *cordon*$_{1\text{-}2}$; *bulb*$_{1\text{-}2}$; *pavilion*$_{1\text{-}2}$ ş.a. Opoziţiile disjunctive sunt caracteristice şi omonimelor: *bloc*$_5$ (med. bloc cardiac, bloc operator); *gripă*$_2$; *spor* $_1$; *dietă* $_1$ (vezi MDA 2010).

b. Din punctul de vedere al *relaţiilor semantice*, al „invariantelor semantice”, în special din perspective inter- şi extradomeniale, constatăm că unităţile terminologice medicale reflectă următoarele tipuri de opoziţii semantice: **omosemia, parasemia, heterosemia** (Berežan 1973, *apud* Sârbu R. 1990, pp. 89-102).

Omosemia (echivalenţa semantică) este întâlnită în cazul sinonimelor propriu-zise, a dubletelor sinonimice.

Relaţiile de **parasemie** (asemănare, apropriere, convergenţă semantică) sunt specifice hiponimelor în raportul lor faţă de hiperonim, antonimelor complementare, graduale, direcţionale şi conversive (ex. *transmisibil ≠ netransmisibil, tratabil ≠ netratabil, molipsitor ≠ nemolipsitor, canceros ≠ necanceros, indicaţie ≠ contraindicaţie, inflamator ≠ antiinflamator, subalimentaţie ≠ supraalimentaţie* ş.a.). S-a constatat că acest

Arhipelag XXI Press, Tîrgu Mureş, ISBN: 978-606-8624-03-7
BDD-V3964 © 2016 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-16 16:55:23 UTC)

tip de relaţie semantică antonimia, este bine reprezentată în ierarhia caracteristicilor logico-lingvistice a unităţilor terminologice din domeniul medical.

În raporturi de parasemie se află şi termenii sinonimici, precum şi cohiponimele (ex. *a implanta, a insera, a ingera, a inocula, a infecta, a infesta, a injecta, a insemina* coordonate între ele şi subordonate aceluiaşi hiperonim A INTRODUCE).

Cel de-al treilea tip de opoziţii semantice, care pote fi observat în cazul unităţilor terminologice medicale, este cel de **heteronimie** (divergenţă semantică), specifică polisemelor şi omonimelor. Heteronimia reflectă în exclusivitate raporturile de opoziţie disjunctivă, menţionate anterior.

c. Unităţile terminologice medicale mai pot fi examinate şi din perspective tipului de *noţiuni corelative exprimate*, după *volumul* şi *sfera* lor extensională. Astfel, ele pot exprima **noţiuni identice** (ex. dubletele sinonimice) şi **noţiuni incompatibile**. Noţiunile incompatibile se pot ierahiza, la rândul lor, în următoarele clase:

- **incompatibile subordonate** (hiponimele): DURERE: ABDOMINALĂ, ACUTĂ, CUTANATĂ, DIFUZĂ, PULSATILĂ, LOMBARĂ, REUMATISMALĂ ş.a.; (meronimele): CAP → CRANIU, CREIER, FRUNTE, TÂMPLĂ, PĂR, OCHI, FAŢĂ, OBRAZ, URECHE, NAS, GURĂ, MAXILAR, BĂRBIE; DINTE → INCISIV, CANIN, PREMOLAR, MOLAR; ARTICULAŢIA MÂINII → ARTICULŢIA RADIO-CARPIANĂ, ARTICULAŢIILE CARPULUI, ARTICULAŢIILE CARPO-METACARPIENE, ARTICULAŢIILE INTERMETACARPIENE ş.a.

- **incompatibile contradictorii** (antonimele contradictorii): *concentrat ≠ diluat, anabolism ≠ catabolism, hipertensiune ≠ hipotensiune, intrauterin ≠ extrauterin, pareză ≠ hemipareză*;

- **compatibile intersectante** (sinonimele parţiale, cvasisinonimele): *nebunie – alienaţie mentală; nisip – litiază (vezicală, veziculară); oftică – tuberculoză, ftizie; mătreaţă – pitiriază*;

- **incompatibile contrarii**(antonimele graduale): *vână timpanică anterioară / (inferioară) / posterioară; vena cardiacă mare / (mijlocie) / mică*; *barbiturice cu acţiune imediată / rapidă / (intermediară) / lentă*;

- **incompatibile complementare**(antonimele complementare): *alienat / normal, RH pozitiv / negativ, perete interior / exterior; penetrabil / impenetrabil; septicemie antum / postum; pacient conştient / inconştient; molipsitor / nemolipsitor* ş.a.

Arhipelag XXI Press, Tîrgu Mureş, ISBN: 978-606-8624-03-7

BDD-V3964 © 2016 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-16 16:55:23 UTC)

În acest din urmă caz termenii opozabili se completează reciproc până la acoperirea integrală a noţiunii generice.

Un alt tip de relaţii considerate din acelaşi unghi îl reprezintă *noţiunile incomparabile*, exprimate de sememele unui termen polisemantic, precum şi de omonime: bloc$_1$ masă solidă; bloc$_2$ masă unică; bloc$_3$ clădire mare; bloc$_4$ alianţă, înţelegere; bloc$_5$ (med. în sintagmele): *bloc cardiac* = tulburare a ritmului inimii, datorită blocării influxului nervos care străbate muşchiul cardiac; *bloc operator* = parte componentă a serviciilor chirurgicale, cuprinzând sălile de operaţie şi dependinţele acestora; a gripa$_1$ refl. şi intranz. (despre piese de motoare şi despre motoare la pers. a III-a): a se bloca în timpul funcţionării; tranz.: Ungerea defectuoasă a gripat motorul; a gripa$_2$ refl. şi tranz. a (se) îmbolnăvi de gripă – din fr. *gripper*; spor$_1$ spori s.m. organ microscopic al organismelor vegetale, care serveşte la înmulţire – din fr. *spore*; spor$_2$ sporuri, s.n. progres – din sl. sporŭ, bg. spor (MDA 2010).

În concluzie, relaţiile semantice supuse analizei au condus la formularea tezei, conform căreia limbajul medical deţine un lexic specializat preponderent monosemantic, monoreferenţial şi nonambiguu în curs de delimitare, calităţile acestea fiind evidente la nivelul textului. În afara textului sau a contextului ei pot fi interpretaţi şi ca termeni polisemici, interdisciplinari, utilizaţi în alte ştiinţe sau în cadrul limbajului uzual.

Este însă tot atât de adevărat că lexicul medical reprezintă, totodată, un amplu complex de relaţii semantice în care polisemia de tip inter- şi extradisciplinar, sinonimia, în special cvasisinonimia, antonimia şi mai ales hiponimia şi meronimia se manifestă cu pregnanţă.

Putem concluziona marcând existenţa unei interdependenţe între categoriile semasiologice de polisemie, sinonimie, antonimie, hiponimie, meronimie, omonimie şi paronimie în sistemul lexico-semantic al limbii române contemporane, categorii care sunt reperabile, bine reprezentate şi în cazul terminologiei medicale.

BIBLIOGRAFIE

Bidu-Vrănceanu, Angela (coord.), *Lexic comun, lexic specializat*, Bucureşti, Editura Universităţii din Bucureşti, 2000.

Bidu-Vrănceanu, Angela (coord.), *Lexic ştiinţific interdisciplinar*, Bucureşti, Editura Universităţii din Bucureşti, 2001.

Arhipelag XXI Press, Tîrgu Mureş, ISBN: 978-606-8624-03-7

BDD-V3964 © 2016 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-16 16:55:23 UTC)

Bidu-Vrănceanu, Angela, Forăscu, Narcisa, *Limba română contemporană. Lexicul*, Bucureşti, Humanitas Educaţional, 2005.

Bidu-Vrănceanu, Angela, *Lexicul specializat în mişcare. De la dicţionare la texte*, Bucureşti, Editura Universităţii din Bucureşti, 2007.

Cabré, Maria Teresa, „Terminologie et linguistique: la théorie des portes", în *Cahiers du Rifal* nr. 21, *Terminologieet diversité culturelle*, 2000, pp. 10-15.

Cabré, Maria Teresa, „Theories of terminology. Their description, prescription and explanation" în Terminology vol. 9, nr. 2, John Benjamins Publishing Company, 2003, pp. 163-199.

Ciobanu, Georgeta, Elemente de terminologie, Timişoara, Editura Mirton, 1998.

Depecker, Loïc,*Entre signe et concept. Eléments de terminologie générale*, Paris, Presses Sorbonne Nouvelle, 2002.

Gentilhomme, Yves, „Les faces cachées du discours scientifique; Réponse à Jean Peytard", în *Langue française*, vol. 64, no. 1, Paris, Armand Colin, 1984, pp. 29-37.

L'Homme, Marie Claude, „Les enseignements d'un mot polysémique sur les modèles de la terminologie",în *Cahiers de Grammaire 25, Sémantique et Corpus*, 2000, pp. 71-91.

L'Homme, Marie Claude, *La terminologie: principes et techniques*, Montréal, Presses de l'Université de Montréal, 2004.

Nistor, Mihai, *Terminologie lingvistică*, Bucureşti, Editura Univers, 2000.

Sager, Juan Carlos, *A Practical Course in Terminology Processing*, Amsterdam/Philadelphia, John Benjamins Publishing, 1990.

Sârbu, Richard, „Statutul contextual al principalelor categorii semantice", în vol. *Studiul de limbi şi literaturi moderne*, Timişoara, TUT, 1990, pp. 89-102.

Sârbu, Richard, *Antonimia lexicală în limba română*, Timişoara, Editura Facla, 1977.

Stoichițoiu-Ichim, Adriana, *Aspecte ale influenței engleze în româna actuală*, București, Editura Universității din București, 2006.

(**MDA**) *Mic Dicţionar Academic*, București, Editura Univers Enciclopedic Gold, 2010.

(**DM**) **Rusu**, Valeriu, *Dicţionar Medical*, Bucureşti, Editura Medicală, 2007.

Arhipelag XXI Press, Tîrgu Mureş, ISBN: 978-606-8624-03-7

BDD-V3964 © 2016 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-16 16:55:23 UTC)